

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Γ΄- ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

1.- ΜΗΝΥΜΑΤΑ

α) ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2005

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2005

Ο τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος *Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης* με τὸν ἐρχομὸν τοῦ νέου ἔτους 2005 ἀπευθύνει τὸ ἀκόλουθον μῆνυμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν :

« Ὁ ἔθνικός μας ἀπολογισμὸς τοῦ λήγοντος ἔτους μᾶς προσφέρει ἀνάμεικτα συναισθήματα, καὶ χαρᾶς διὰ τὰ εὐτυχή ἐπιτεύγματα τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος, καὶ ὀδύνης κυρίως διὰ τὴν δυσοίωνον πορείαν τῶν ἐξωτερικῶν μας ὑποθέσεων.

Α) Ἐπιτεύγματα εὐτυχή ἐντὸς τοῦ ἑλλαδικοῦ μας χώρου ὑπῆρξαν βεβαίως : ἡ ἀπολύτως ἐπιτυχῆς καὶ ὑποδειγματικὴ διεξαγωγή τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων· καὶ μάλιστα κατὰ διεθνή τελικῶς ἀναγνώρισιν, παρὰ τὰς προηγηθείσας, πρὸς ὑπηρετήσιν πάντοτε ἀνόμων ἐπιδιώξεων, μεμψιμοιρίας καὶ διαβολὰς καὶ δυσμενεῖς προγνώσεις.

Ὅπως ἐπίσης, ἡ μετὰ δεκαετίας, ἐπὶ τέλους, ἔστω μερικὴ ἐξάρθρωσις καὶ δικαστικὴ κάθαρσις τοῦ ἄγους τῆς τρομοκρατίας, τῆς συγχρόνου αὐτῆς ἐντροπῆς καὶ μάλιστα τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ἀκόμη, ἡ διαφαινομένη βαθμιαία ἀποκατάστασις τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ ὄψει ὀρατῶν δειγμάτων ὀρθῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετώπισεως κραυγα-λέας ἐγκληματικότητος, ὅπως εἰς τὸν ἐφετεινόν, χωρὶς ἐμπρησμοὺς καὶ καταστροφάς, κατὰ τὰ μέχρι τώρα συμβαίνοντα, ἐορτασμὸν τῆς ἐπετείου τοῦ Πολυτεχνείου, ἢ εἰς τὴν πρόσφατον ἀναίμακτον ἐξουδετέρωσιν συντελεσθείσης ἀπὸ Ἀλβανοῦς κακοποιοῦς λεωφορειοπειρατείας.

Ἐπίσης, ἡ διαγραφομένη ἀνόρθωσις τοῦ βαρύτερον ὅλων χωλαίνοντος τομέως τῆς κρατικῆς μας δραστηριότητος, αὐτοῦ τῆς Παιδείας· ὅπου τὰ ἀπερίγραπτα χάλια ἐκφράζονται μετὰ τὴν ἀδυναμίαν πλέον τῶν Ἑλληνοπαίδων, *ἐξ αἰτίας τῶν σκοταδιστικῶν γλωσσικῶν μεταρρυθμίσεων*, νὰ κατανοήσουν ὄχι μόνον τὰ ἀθάνατα ἀριστουργήματα τῆς κλασσικῆς μας ἀρχαιότητος, ἀλλὰ καὶ τὰ περισσότερα ἔργα, κυρίως ἱστορικὰ καὶ λογοτεχνικά, τῆς μέχρι μόλις πρὸ τριακονταετίας ἑλληνικῆς γραμματείας· καὶ μετὰ ἀποθέωσιν τῆς ἀγραμματωσύνης τὴν παταγώδη ἀποτυχίαν ὑποψηφίων εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας, τὴν καθολικὴν ἀποτυχίαν εἰς ὀλοκλήρους κλάδους ὑποψηφίων ἐκπαιδευτικῶν εἰς διαγωνισμοὺς τοῦ Α.Σ.Ε.Π., τὴν διαπιστωθεῖσαν ἀδυναμίαν τῆς πλειονοψηφίας ἐν ἐνεργείᾳ

ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδύσεως, ὅπως γράφουν ἓνα κείμενον χωρὶς λάθη, κλπ. Ἔτσι ἡ ἐξαγγελθεῖσα ἐνίσχυσις τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Λύκεια ἀποτελεῖ ἓνα ἐνθαρρυντικὸν πρὸς τὴν ἐπανελλήνισιν τῆς Παιδείας πρῶτον βῆμα, τὸ ὁποῖον ὁμως ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθήσουν ἄλλα πολλά, ἐὰν ὄντως ἐπιθυμοῦμεν καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀποστολῆς της, ὡς κυρίου παράγοντος παροχῆς ἀληθινῶν γνώσεων καὶ ἐμφυτεύσεως ἠθους καὶ ἀρετῆς εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα : ὅπως κυρίως ἡ **ἄμεσος ἀποκατάστασις τῆς ἐπὶ δύο χιλιάδες χρόνια ἑλληνικῆς γραφῆς μὲ τόνους καὶ πνεύματα**, ὥστε νὰ παύσουν τὰ ἐκ τῆς καταργήσεώς των ἀνακύψαντα προβλήματα ἀκόμη καὶ δυσλεξίας, ἡ δὲ οἰκείωσις τῶν νέων μὲ τὰ κείμενα τῆς παραδοσιακῆς Ἑλληνικῆς γραμματείας νὰ μὴ παρουσιάζη πλέον ὀπτικῶς προβλήματα· καὶ **παραλλήλως ἡ ἀποκατάστασις τοῦ τυπικοῦ τῆς γλώσσης μας εἰς τὴν σύγχρονον νεοελληνικὴν μορφήν της**, μὲ ἐπανεισαγωγὴν τῆς τρίτης κλίσεως τῶν ὀνομάτων, διαφόρων προθέσεων, κλπ., ἡ ἐξαναγκαστικὴ κατάργησις τῶν ὁποίων ὑπὸ ἐμπαθῶν ἀνεργατίστων σκοταδιστῶν καὶ ἐπέφερε τὴν σημερινὴν γλωσσικὴν μας τραγωδίαν, καθημερινῶς μάλιστα διευρυνομένην μὲ πρωτογενεῖς θλιβεροὺς «ἀστέρας» τῆς γραπτῆς καὶ ραδιοτηλεοπτικῆς μας ἀγραμματοσύνης· ἐπίσης, ἡ **ἀντικατάστασις τῶν ἀπαραδέκτων σχολικῶν ἐγχειριδίων, ἰδίως τῆς Ἱστορίας**, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ δεσποτεία συγκεκριμένης πολιτικῆς ιδεολογίας, συγχωροῦσα καὶ εὐθείας παραποιήσεις γεγονότων, εἶναι ἐξοργιστικὴ, ἄλλων δὲ βιβλίων τὸ μέγεθος καὶ αἱ λεπτομέρειαι εἶναι ἐξωφθάλμως ἀντιπαιδαγωγικά· ἀκόμη, ἡ **ἀναθεώρησις καὶ τῶν ἀντικειμένων διδασκαλίας**, ὅπως δραστηρικὴ ἐλάφρυνσις τῆς ὕλης πολλῶν μαθημάτων, ἐπανεισαγωγὴ τῆς διδασκαλίας ὑπερόχων κειμένων, ὡς τοῦ, ἄλλοτε παγίως διδασκομένου, ἀλλὰ καταργηθέντος ὡς μὴ συγκλίνοντος πρὸς μαρξιστικὰς θεωρήσεις, ἐξόχως φρονηματιστικοῦ διὰ μέλλοντος πολίτας, περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ ὑπακοῆς εἰς τοὺς νόμους της, διαλόγου Πλάτωνος Κρίτων, κλπ.- Καί, ἀληθῆς ἐγγύησις καὶ ἐπιστέγασμα πρὸς ἀγαθὰ ἀποτελέσματα πάσης εὐτυχοῦς ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ τομέως ἐξόδου ἀπὸ τὰ σημερινὰ χάλια εἶναι φυσικὰ ἡ **ἐπιαναφορὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ οὐσιαστικῆς ἀξιολογήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν**, οἱ ὁποῖοι κατὰ πρωτοφανῆ καὶ προκλητικὴν ἐξαίρεσιν ἐν σχέσει πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους λειτουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους, κρατικούς, τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως, εἶναι οἱ μόνοι ἀσύδοτοι καὶ ἀνέλεγκτοι.

Ὅμως τὰ πρωτεῖα ἔργων ἀγαθῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν μας κοινότητα κατὰ τὸ ἀπερχόμενον 2004 κατέχει ἀναμφισβητήτως ὁ **ἐξωελλαδικὸς Ἑλληνισμός**. Μὲ τὴν ἐξέχουσαν ἐθνικὴν του εὐαισθησίαν καὶ τὴν σταθερὰν καὶ ἐνεργὸν κινητοποίησίν του ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν μας πραγμάτων, κάθε

φορά, πού ή κοινή Έλληνική Πατρις αντιμετώπιζει εϋθείας επίβουλάς, ὅπως ή πρόσφατος ὑπό τῶν Η.Π.Α. ἀνιστόρητος καί προσβάλλουσα αὐτήν τήν ἐθνικήν μας ἀκεραιότητα ἀναγνώρισις τοῦ θνησιγενοῦς κρατιδίου τῶν Σκοπίων ὑπό τὸ κλοπιμαῖον ὄνομα «Μακεδονία». Εἰδικώτερον δὲ καί κυρίως ἐπρώτευσεν ὁ μαρτυρικός *Κυπριακός Ἑλληνισμός* μὲ τήν ὑπερήφανον ἀπόρριψιν τοῦ καταπτύπτου Σχεδίου τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. *Κόφι Ἀννάν*, περὶ δῆθεν ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος, σχεδίου ὅμως ὀδηγοῦντος ἐξωφθάλμως εἰς τήν τουρκοποίησιν τῆς Κύπρου καί τὸν ὀλοκληρωτικὸν ὀριστικὸν πλέον ἀφελληνισμόν της. Μὲ τήν ἀπόφασίν του αὐτήν ὁ Κυπριακός Ἑλληνισμός, ἐναντιούμενος εἰς ἀθλίους σχεδιασμοὺς ξένων καί ἰσχυρῶν, οἱ ὅποιοι, ἀδίστακτοι, κατήλθον ἀκόμη καί εἰς τήν ἀθλιότητα ἐπισήμως καταγγεληθείσης ἐξαγορᾶς συνειδήσεων, δὲν ἀνενέωσεν ἀπλῶς τὸ Ἑλληνικὸν ΟΧΙ τοῦ 1940-1941 καί πάμπολλα ἄθλα προγονικά, ἀλλὰ καί κατέστη ὁ σύγχρονος διδάσκαλος ἐμπράκτου συνέσεως καί φιλοπατρίας, φωτεινὸν παράδειγμα ἀσκήσεως ὄντως ρεαλιστικῆς πολιτικῆς δι' ὅλους, καί τὸ Ἑλληνικὸν μας Κράτος.

Β) Αἱ ἀρνητικαὶ ὀψεις τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς ἀνεφάνησαν καί κατὰ τὸ ἀπερχόμενον 2004 εἰς πλείστους τομεῖς, κατὰ τήν ἀντιμετώπισιν τόσον ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων, ὅσον καί τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων.

1.- Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πεδίον, καμμία ὀρθοφρονοῦσα πολιτικὴ ἡγεσία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβλέπη ἐπιπολάζοντα συμπτώματα βαθμιαίας ἐθνικῆς μας ἀποσυνθέσεως, ὅπως ἰδίως : ἐκτεταμένης διαφθορᾶς τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ, - ἀσυδοσίας καί μεγαλυτέρας ἀκόμη διαφθορᾶς, καθ' ἀρμοδίαν ἐπίσημον διαπίστωσιν, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, - ἀσυδότου εἰς βᾶρος τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου καί τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς καί παρανόμου συμπεριφορᾶς ποικιλωνύμων *συντεχνιῶν*, - ἐπελάσεως *λαθρομεταναστῶν*, πρωταγωνιστῶν εἰς ἐγκληματικότητα, - ἐξαπλώσεως τῆς μᾶστιγος τῶν *ναρκωτικῶν*, - ἀσυδοσίας *Μ.Μ.Ε.*, μεταβαλλομένων ἐνίοτε εἰς μέσα μαζικῆς ἐγκληματικῆς καί ἄλλης ἐξαχρειώσεως, - κλπ., κλπ. Ὡς καί ὅτι *πρὸς πάταξιν τῶν δεινῶν αὐτῶν χρειάζεται ἀληθινὴ πανεθνικὴ σταυροφορία*, ἢ ὅποια βεβαίως προϋποθέτει πρὸ παντὸς τήν ἐδραίωσιν τῆς *λαϊκῆς πεποιθήσεως*, ὅτι ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς ἀνομίας θὰ εἶναι *συνεχῆς καί ἀδιάλειπτος*, ἐναντι πάντων τῶν ἀνομούντων χωρὶς ἐξαίρεσιν καί χωρὶς γνωρίμους τοῦ παρελθόντος *συμβιβασμούς*· μὲ παράλληλον ἐνδυνάμωσιν τοῦ *λαϊκοῦ φρονήματος* δι' ἀπομονώσεως καί πατάξεως, ὅταν παρανομοῦν, τῶν κηρύκων τῆς ἀνομίας, - ἀπορρίψεως τῶν περὶ ρατσισμοῦ τοῦ ἀδόλου ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνοησιῶν, - παραφυλακῆς τῆς συστηματικῶς διαστρεφόμενης ἐθνικῆς μας Ἱστορίας, ἀκόμη καί τῆς προσφάτου, καί βεβαίως προστασίας τῶν ἐθνικῶν μας συμβόλων (σημαίας, κλπ.) μὲ

κατάργησιν τοῦ τερατώδους, νὰ καθίστανται αὐτὰ ἔπαθλα μαθητικῶν ἐπιδόσεων, - καθημερινῆς ἀντιμετώπισεως τῆς διαχύτου συστηματικῆς ὑπὲρ ἀνοχῆς τῶν ἀνομούντων προπαγάνδας ἀνεργματίστων μηδενιστῶν. Ἔτσι, ἡ **ἀνάγκη ἀναδιοργανώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Κράτους εἰς τὴν κυρίαν ἀποστολὴν του**, ὡς προασπιστοῦ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν του καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος, βαίνει πέρα σχετικῶν κομματικῶν ἐπαγγελιῶν καὶ ἐπιδιώξεων, ἀποτελεῖ καθολικὸν πλεόν, δι' αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν μας ἐπιβίωσιν, αἴτημα ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

2.- Ἐπὶ τοῦ **ἐξωτερικοῦ** πάλιν τομέως ἀφθονοῦν καὶ κατὰ τὸ ἀπερχόμενον 2004 ὀδυνηραὶ διὰ τὴν Πατρίδα μας ἐξελίξεις. Κυριώτεραι τῶν ὁποίων, μεταξὺ πληθώρας ἄλλων, ὑπῆρξαν : **α)** Ὡς πρὸς τὴν Ἀλβανίαν : πέρα τῆς συνεχιζομένης παραβιάσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν βορειοηπειρωτῶν ἀδελφῶν μας, ἡ ἰταμότης τοῦ Ἀλβανοῦ Προέδρου νὰ θέσῃ ἐπισημῶς θέμα *Τσάμηδων*, ἀνύπαρκτον μὲν, πλὴν ἐντασσόμενον εἰς τὸ πλαίσιον συστηματικῶς προωθουμένου ἀπὸ ἰσχυροὺς ξένους ἐπιβούλους ἀλβανικοῦ καὶ εἰς βάρος μας ἐπεκτατισμοῦ. **β)** Ὡς πρὸς τὸ Σκοπιανόν κρατίδιον : ἡ εὐθέως ἐχθρική εἰς βάρος τῆς χώρας μας ἐπίσημος δήλωσις τῶν *Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς*, ὅτι τὸ ἀναγνωρίζουν ὑπὸ τὸ κλοπιμαῖον ὄνομα «Μακεδονία». δήλωσις, πλήττουσα ἀπροσχηματίστως αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν μας ἀκεραιότητα μὲ τὴν ἀναγνώρισιν, ὅτι τὸ ὄνομα, ἐπομένως καὶ ἡ Ἱστορία χιλιετηρίδων τῆς Μακεδονίας, ἀνήκουν εἰς ξένους, καὶ ἀποκόπτουσα ἔτσι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν μας Ἱστορίαν ὀλόκληρον τὴν περίοδον τῶν ἀποκαλουμένων - ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἀναμφισβητήτου ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν Μακεδόνων, - ἑλληνιστικῶν χρόνων, δηλαδὴ μίαν πανένδοξον ἐποχὴν ἕξ (6) ὀλοκλήρων αἰώνων, ἀπὸ τοῦ 3^{ου} π.Χ. μέχρι καὶ τοῦ 3^{ου} μ.Χ. αἰῶνος, κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ κυρίως ἐπετέλεσεν ὁ Ἑλληνισμός, μὲ τὴν πρωτοπορίαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Μακεδόνων του, τὸ πανανθρώπινον, εἰς οἰκουμενικὴν κλίμακα, ἐκπολιτιστικὸν του ἔργον, τὴν ἀδιαμφισβήτητον αὐτὴν κρηπίδα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Ἀναγνώρισις, προαναγγέλλουσα ἀπλῶς καὶ τὸν σκοπούμενον ἑδαφικὸν μας ἀκρωτηριασμόν.- **γ)** Ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν : ἡ δυσμενεστάτη διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἀπόφασις τοῦ *Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου* τῆς 17.12.2004 περὶ ἀποδοχῆς τοῦ αἰτήματος ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων διὰ τὴν εἰσδοχὴν καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν. Ὅχι μόνον διότι αὐτὴ ἐλήφθη οὐσιαστικῶς χωρὶς προϋποθέσεις, καὶ μάλιστα μὲ τὴν Τουρκίαν ἐκβιάζουσαν τὴν Εὐρώπην καὶ διεθνῶς ἰταμώτατα παρανομοῦσαν μὲ τὰς συνεχιζομένας, κατοχὴν τοῦ 40 % περίπου τοῦ ἐδάφους τῆς Κύπρου, ἑδαφικὰς εἰς βάρος μας διεκδικήσεις καὶ καθημερινὰς παραβιάσεις τοῦ ἐθνικοῦ μας χώρου, θαλασσίου καὶ ἐναερίου, κλπ. Κυρίως διότι **εἰσδοχὴ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν, ἐκτὸς ἄλλων ἀτόπων, θὰ σημάνῃ τὸν ὀριστικὸν πλεόν**

ένταφιασμόν τῆς χώρας μας, κατακλυζομένης, μὲ τὸ παρεχόμενον δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως ἐγκαταστάσεως τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρώπης ὅπουδήποτε, ἀπὸ ἑκατομμύρια Τούρκων ἐποίκων, ὥστε μέσα σὲ ἐλάχιστα χρόνια νὰ γίνουμε μειονοψηφία εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα μας, ἢ ὁποία καὶ θὰ κυβερνᾶται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν τῶν ξένων.

Γ) Ὁ κατακλυσμός τῶν δυσμενῶν αὐτῶν ἐξελίξεων δὲν ἀνέκυψε βεβαίως εἰς ἡμέρας αἰθρίας. Ἀποτελεῖ συνέχειαν καὶ ἐν πολλοῖς συνέπειαν **ιδικῶν μας σφαλμάτων**, ἐνεργειῶν καὶ παραλείψεων, καὶ τῆς ἀσκηθείσης ἀπὸ τὴν χώραν μας ἐπὶ δεκαετίας **ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐνδοτισμοῦ καὶ συνθηκολογήσεως**. Ἔτσι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κορωνίδα ἀξιοθρηνήτου ἐθνικῆς μας ἐνδοτικότητος μὲ τὴν ἐπίσημον διακήρυξίν μας, ὅτι δὲν διεκδικοῦμε ἀπολύτως τίποτε καὶ ἀπὸ κανένα, ἐνῶ τόσα μᾶς ὀφείλονται, καὶ μάλιστα τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως αἱ γειτονικαὶ μας χῶραι μὲ τὰ δόγματά των κλπ. διακηρύσσουν, εὐθέως ἢ ἐμμέσως, κατακτητικὰς εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος μας βλέψεις, διαπαιδαγωγοῦν μὲ τὸ ὄραμα αὐτὸ τοὺς πολίτας των καὶ κυκλοφοροῦν εὐρέως ἀκόμη καὶ γεωγραφικούς των χάρτας, συμπεριλαμβάνοντας ἐδάφη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, μνημονευτέα κυρίως : **α)** ὡς πρὸς τὴν Ἀλβανίαν : ἡ ἄρσις τοῦ ἐμπολέμου μὲ τὴν χώραν αὐτὴν, ἢ ὁποία συνεπολέμησε μὲ τοὺς Ἰταλοὺς ἐναντίον μας τὸ 1940-1941, χωρὶς κανένα ἀπολύτως ἀντάλλαγμα, οὔτε ἔστω τὴν ἐλάφρυνσιν τῆς θέσεως τῶν καταδυναστευομένων Βορειοηπειρωτῶν ἀδελφῶν μας· ἡ λησμοσύνη καὶ ἐγκατάλειψις τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων μας ἐπὶ τῆς, ἱστορικῶς καὶ ἐθνολογικῶς, μόνον ἑλληνικῆς Βορείου Ἡπείρου· **β)** ὡς πρὸς τὰ Σκόπια : ἡ ἐπὶ δεκαετίας ἀνοχὴ μας οἰκειοποίησε ἀπὸ Σλάβους τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, οἰκειοποίησις, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδίστασε μάλιστα, ὡς πειθήνιος ὑπηρέτης πανσλαβιστικῶν καὶ σταλινικῶν ἐπιδιώξεων, νὰ συνδράμη καὶ ἐθνοπροδοτικὴ ἡγεσία ἐξαπατήσαντος τοὺς ὀπαδούς του περιθωριακοῦ κόμματος, ἀκόμη καὶ δι' ἐνόπλου στάσεως (τοῦ συμμοριτοπολέμου 1946-1949), μὲ πρόγραμμα τὴν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας μας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα· ἄνομος οἰκειοποίησις, ἐνισχυθεῖσα καὶ μὲ τὴν ἐθνικῶς ἀπαράδεκτον δήλωσιν διατελέσαντος Πρωθυπουργοῦ μας, ὅτι «δὲν πειράζει, θὰ ξεχάσουμε τὸ γεγονός μέσα σὲ δέκα χρόνια» (!), ἀληθινὴν πρόσκλησιν πρὸς ἐθνικὴν λησμοσύνην· καίτοι, ἀντιθέτως, Ἑλληνογενεῖς, κατὰ ἐπιστημονικὴν διαπίστωσιν, εἶναι τὰ 65 % καὶ τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, καὶ εἰς ἡμᾶς ἀνήκουν ἱστορικῶς καὶ ἐθνολογικῶς ὄχι μόνον ἡ Ἑλληνικὴ μας Μακεδονία, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἀπομείναντα πέραν τῶν συνόρων μας Μακεδονικὰ ἐδάφη· ἡ κατάπτυστος «ἐνδιάμεσος» λεγομένη συμφωνία τῆς Νέας Υόρκης τοῦ Σεπτεμβρίου 1995, περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα αὐτοεξηητελίσθη ἡ Ἑλλάς,

συμβληθείσα χωρίς τὸ ὄνομά της, συμφωνία-ἐμπαιγμός, λήξασα χωρίς κανέν ἀπολύτως ἀποτέλεσμα· γ) ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν : αἱ ἀξιοθρηνητοὶ συμφωνίαι Ζυρίχης – Λονδίνου, μὲ τὰς ὁποίας, δεκαετίας μετὰ τὴν ὀριστικὴν παραίτησίν των ἀπὸ παντὸς ἐπὶ τῆς Κύπρου δικαιώματός των, ἐπανήλθον οἱ Τοῦρκοι μὲ στρατιωτικὰ τὰ τμήματα μονίμως εἰς τὸ μαρτυρικὸ νησί· τὸ κατάπτυστον ἐθνοπροδοτικὸν ἐνέργημα τῆς καταδυναστευούσης τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν δικτατορίας τῶν ἐπιόρκων Ἀπριλιανῶν νὰ ἀποσύρῃ τὸν Νοέμβριον 1967 ἀπὸ τὴν Κύπρον τὴν ἑλληνικὴν μεραρχίαν, ἡ ὁποία τὴν ἐπροστάτευεν ἐναντίον τῆς ἀπειλουμένης ἔκτοτε τουρκικῆς εἰσβολῆς· τὸ ἐγκληματικὸν πραξικόπημα τῆς ἰδίας δικτατορίας τοῦ Ἰουλίου 1974 εἰς τὴν Κύπρον, τὸ ὁποῖον καὶ ἔδωσε τὸ πρόσχημα διὰ τὴν ἀκολουθήσασαν τουρκικὴν εἰσβολήν· ἡ ἐπιδειχθεῖσα τότε ἑλληνικὴ ἀδράνεια, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε τὴν τουρκικὴν προώθησιν καὶ κατάληψιν μέχρι τοῦ 40 % περιῖπου τοῦ ἐδάφους τοῦ νησιοῦ καὶ ἡ ἔκτοτε οὐσιαστικὴ ἀπραξία μας, ἡ ὁποία ἐμονιμοποίησε τὴν τουρκικὴν κατοχήν· ἡ ὑποστολὴ τῆς ἑλληνικῆς μας σημαίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν νησίδα Ἴμια τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1996, μὲ ἀξιοδάκρυτον μάλιστα τὸν Ἑλληνα Πρωθυπουργόν, εὐχαριστοῦντα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων συνενόχους τῆς προκειμένης εἰς βᾶρος τῆς ἐθνικῆς μας ἀκεραιότητος ἀνομίας· ἡ σύμπραξις μας εἰς τὰ εὐθέως ἀρνητικὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ μόνον πρὸς ἐξαπάτησίν μας ἀνυμνηθέντα ἀπὸ τοὺς ἐνόχους ταγούς μας, συμπεράσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Κορυφῆς τοῦ Ἑλσίνκι τῆς 10.12.1999, μὲ τὰ ὁποία πανηγυρικῶς ἀνεγνωρίσαμεν τὴν ἐκκρεμότητα «συνοριακῶν διαφορῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν θεμάτων» μὲ τὴν Τουρκίαν, ἀναγνώρισις, ἡ ὁποία καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἐπεκτατικὴν εἰς βᾶρος μας βουλιμίαν της. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἡχηρὰ δείγματα τῆς διπλωματικῆς μας ἀκρυσίας καὶ ἀφασίας.

Τὰ ὁποία καὶ ἐπλαισιώθησαν μὲ ἀνοήτους λεονταρισμούς, ὅπως π.χ. ἡ ἄφρων ἀποχώρησίς μας τὸ 1974 ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν σκέλος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., οὐρανόπεμπτος εὐκαιρία διὰ τὴν Τουρκίαν νὰ μᾶς ὑποκαταστήσῃ εἰς τὰ ἐπιχειρησιακὰ ὄργανα καὶ τοὺς τομεῖς εὐθύνης αὐτοῦ, χωρίς ποτὲ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀνάκτησιν ὅλων τῶν ἀπολεσθέντων, ἀπὸ τότε ποὺ ἐξελιπαρήσαμεν τὴν ἐπάνοδόν μας εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ μέχρι σήμερον· ἡ αἰ τριτοκοσμικαὶ ἀνοησίαι, αἱ ὁποῖαι, καίτοι ἀσύμβατοι πρὸς τὴν διεθνή θέσιν τῆς χώρας μας καὶ ἀντίθετοι πρὸς τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα, ἐπὶ μακρὸν ἐδέσποσαν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν μας πολιτικὴν, μὲ συνακόλουθον τὴν ὑποστήριξιν κατὰ κανόνα δικτατορικῶς κυβερνωμένων ὑπαναπτύκτων χωρῶν· ἡ ὁ καλλιεργούμενος κατὰ τὰς ἡμέρας μας ἀρρωστημένος ἀντιαμερικανισμός· κλπ., κλπ.-

Δ) Ανάγκη εις τὰ πρόθυρα ἀπειλουμένων νέων ἔθνικῶν μας συμφορῶν νὰ συνέλθωμεν. Καὶ νὰ συνειδητοποιήσωμεν τὰς ἀνωτέρω πικρὰς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν ἔθνικῶν μας πραγμάτων, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν. Καὶ νὰ καθοδηγούμεθα τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ὠρισμένας ἀπλᾶς καὶ βασικὰς ἀληθείας :

Πρῶτον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι μία μικρὰ χώρα, ἀντικειμενικῶς ἀνίσχυρος νὰ ἐπηρεάσῃ ἀποφασιστικῶς τὰς διεθνεῖς ἐξελίξεις· ἐπομένως, ἐπιβάλλεται νὰ ἐγκαταλείψωμεν μεγαλομανεῖς φαντασιώσεις τοῦ παρελθόντος, ὄχι βεβαίως ἀποξενούμενοι ἀπὸ τὴν διεθνή ζωήν, ἀλλὰ μὲ σύνεσιν καὶ περίσκεψιν μετέχοντες εἰς αὐτὴν καὶ περιοριζόμενοι κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὰ ἐκάστοτε ἀναγκαῖα πρὸς παραφυλακὴν τῶν ἰδικῶν μας ἔθνικῶν συμφερόντων.

Δεύτερον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαφιέμεθα διὰ τὴν προστασίαν τῆς Πατρίδος μας καὶ τῆς ἀπανταχοῦ ἔθνικῆς μας κοινότητος εἰς τὴν βοήθειαν ξένων, οὔτε καὶ τῶν συμμάχων μας καὶ τῶν συνασπισμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους μετέχομεν. Ἄς μὴ λησμονοῦμε σχετικῶς, ὅτι ἀπὸ χώραν σύμμαχόν μας εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο., τὴν Τουρκίαν, ὑφίσταται ἡ ἔθνικὴ μας κοινότης, Ἑλλὰς καὶ Κύπρος, τὰς μεγαλυτέρας καὶ καθημερινὰς προσβολὰς καὶ ἀπειλάς, ὑπὸ τὴν παγερὰν ἀδιαφορίαν τῶν λοιπῶν συμμάχων μας. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν ἡ διαφύλαξις ἀπαραμειώτων τῶν ἰδικῶν μας δυνατοτήτων ἀποτροπῆς, κυρίως ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἐνίσχυσις τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων, μόνων ἐγγυητῶν τῆς ἔθνικῆς μας ἀκεραιότητος, ἀνεξαρτησίας καὶ ἐπιβιώσεως.

Τρίτον, ὅτι μόνον συμφέροντα κατευθύνουν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ συνασπισμῶν. Ἡ ὁποία καὶ ἀποκαλύπτει τὴν ἀληθινὴν τῶν φύσιν· ἔτσι π.χ. ἡ πρόσφατος ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως περὶ ἀποδοχῆς τῆς ὑποψηφιότητος τῆς Τουρκίας μαρτυρεῖ εὐγλώττως καὶ τὸ σημερινὸν ποιὸν τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία, ἀπὸ προπύργιον Δημοκρατίας καὶ παγκοσμίου πολιτισμοῦ, ἐσυρρικνώθη κατὰ τὰς ἡμέρας μας ἰδεολογικῶς καὶ πολιτιστικῶς τόσον, ὥστε νὰ καταστήσῃ ἀδίστακτος ὑπερασπιστὴς τῶν οικονομικῶν τῆς μόνον συμφερόντων· καὶ πρὸς τοῦτο ἀρνούμενη καὶ αὐτὴν τὴν ἰδιοσυστασίαν τῆς ὡς συνθέματος τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τῆς ρωμαϊκῆς πολιτειακῆς παραδόσεως, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ρωμαλέου αἵματος τῶν λαῶν τῆς, μὲ χαρακτηριστικὴν ἐκδήλωσιν τοιαύτης ἀρνήσεως τὴν διαγραφὴν ἀπὸ τὸ προοίμιον τοῦ Συντάγματός τῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς συμβολῆς, καταγραφομένου μάλιστα εἰς τὴν ἐπίσημον Ἱστορίαν τῆς τοῦ 10^{ου} μόνον αἰῶνος ὡς ἐναρκτηρίου σημείου τῆς παρουσίας τῆς, καὶ τῆς συμβολῆς αἰῶνων τοῦ Χριστιανισμοῦ ! Μὲ τοιαῦτα δεδομένα ἀποδεικνύονται τόσον ἀπατηλὰ τὰ ὄνειρα, αἱ ἐπαγγελίαι καὶ οἱ ἐνθουσιασμοὶ τῶν λαῶν περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὀλοκληρώσεως ὡς ἐγγυητριάς τῆς ἔθνικῆς τῶν ἐπιβιώσεως. Καὶ καθημερινῶς οἱ πάντες

ἀντιλαμβάνονται, ὅτι εὐτυχεῖς προσδοκίαι καὶ ἰδεαλισμοὶ δὲν χωροῦν, ἢ Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσις βαθμηδὸν μεταβάλλεται εἰς ὀδοστρωτῆρα λαῶν καὶ πολιτισμῶν, δεσμία τῶν συμφερόντων ἀποκλειστικῶς πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, παγκοσμίως κυριαρχουσῶν, ἐξ οὗ καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς παγκοσμιοποιήσεως ἀνίερως προπαγάνδα των.-

Ἐνώπιον τοιαύτης πραγματικότητος *ἀπομένει, παρὰ ταῦτα, μέσον ἀντιστάσεως καὶ ἀμύνης* τῶν μικρῶν χωρῶν καὶ λαῶν, ὅπως ἡ Ἑλλάς. Εἶναι ἡ *ἐπίμονος ἐπίκλησις τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου*, ὡς ἐξ ὀρισμοῦ διασφαλίζοντος τὰ συμφέροντα τῶν μικρῶν, καὶ ἡ *ἀνεπιφύλακτος χρησιμοποίησις ὅλων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα αὐτὸ προσφέρει*. Ἔτσι π.χ., ἐπὶ τοῦ προσφάτου αἰτήματος εισδοχῆς τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν ὀρθῶς ἡ Ἑλλάς δὲν ἀντετάχθη, ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ ὀχυροῦνται οἱ ἑταῖροι μας, ὅπως εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐγένετο εἰς τὸ παρελθόν, ὀπισθεν τῆς ἑλληνικῆς ἀρνήσεως. Ὅμως *ἐπεβάλλετο, νὰ μὴ μείνωμεν ἐκεῖ, ἀλλὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἐπικαλούμενοι, νὰ ἀξιῶσωμεν τὴν προηγουμένην συμμόρφωσιν τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς ἐπιταγὰς του*. ὅπως κυρίως τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπὶ ἔτη μὴ ἐκτελουμένων ἐπανειλημμένων ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε. περὶ ἀποχωρήσεως τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἀπὸ τὴν Κύπρον, - τὴν παῦσιν τῶν ἐδαφικῶν της, ἐναντίον τῶν ὑφισταμένων διεθνῶν συνθηκῶν, εἰς βάρος μας διεκδικήσεων, ὡς καὶ τῶν καθημερινῶν παραβιάσεων τοῦ ἔθνικοῦ μας χώρου (ἐναερίου καὶ θαλάσσης), - τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως περὶ αἰτίας πολέμου (*casus belli*) ἐὰν ἀποτολμήσωμεν καί, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τῆς θαλάσσης, ἐπεκτείνωμεν τὰ χωρικά μας ὕδατα εἰς τὰ 12 μίλια, - τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν εἰς τὴν καταδυναστευομένην Ἑλληνικὴν κοινότητα Ἴμβρου, Τενέδου, Κωνσταντινουπόλεως καὶ λοιπῆς Τουρκίας, κλπ.- Καὶ εἰς τοιαύτην ἐπίκλησιν προσταγῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, *ἐπισειομένης καὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματός μας ἀρνησικυρίας (veto)*, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους δι' αὐτὸ ὑπάρχει, πρὸς ἀποτροπὴν ἀνεπανορθῶτων, ὡς ἐν προκειμένῳ, κακῶν, οὐδὲν θὰ ἠδύνατο εὐπροσώπως νὰ μᾶς ἀντιταχθῆ. Ἐφ' ὅσον φυσικὰ καὶ τὸ ἐσωτερικόν, τὸ πανεθνικόν μας μέτωπον παρέμενε ἀρραγές καὶ δὲν εὐρίσκοντο οἱ πρόθυμοι, πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντιθέτων ἐπιταγῶν τῶν ξένων, ἐφιάλται...

Ἡ Ἑλληνικὴ μας Ἱστορία καταυγάζεται ἀπὸ ἐπικὰς δέλτους τόλμης καὶ ἀποφασιστικότητος. Καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις προβάλλει κατ' ἐξοχὴν ἐπίκαιρον τὸ πρόσταγμα τοῦ ἔθνικοῦ μας ποιητοῦ *Κωστῆ Παλαμᾶ* (εἰς τοὺς *Βωμούς*) πρὸς κάθε Ἑλληνα :

... καὶ ὀλονυχτιὰ στὸ πόδι

βιγλάτορας, βλεπάτορας από ψηλά ταμπούρια.

Και τόλμα. Πρέπει να τολμάς. Άγια Σωτήρα ή Τόλμη!

*Με αυτήν την προσδοκίαν όσων Έλλήνων άπευθύνω τας
θερμότερας μου εύχας δια τὸ νέον έτος 2005 πρὸς όλους, τὸς ὅπου τῆς γῆς
Έλληνας. »*

Νέα Πεντέλη, 29.12.2004.

Χρήστος Α. Σαρτζετάκης